

7 Φεβρουαρίου, 1996

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΟΥΛΛΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 19/94, 40/94, 104/94)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί και προαγωγές — Θέσεις Πρώτου διορισμού και προαγωγής — Σύσταση του Διευθυντή — Δεν απαιτείται να είναι αιτιολογημένη από το Άρθρο 34(9) του Ν.1/90 — Αν δοθεί αιτιολογία ελέγχεται — Δεν απαιτείται καταγραφή των απόψεων άλλων λειτουργών που άκουσε ο Διευθυντής — Η σύσταση δίδεται μόνο από τον ίδιο τον Διευθυντή. 5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί και προαγωγές — Κριτήρια — Αρχαιότητα — Βαραίνει όταν τα υπόλοιπα κριτήρια είναι ίσα — Η σημασία της περιορίζεται κατά την πλήρωση υψηλών ιεραρχικά θέσεων — Πάντως η αρχαιότητα αποτελεί κριτήριο και στις περιπτώσεις θέσεων πρώτου διορισμού και προαγωγών αφού συνιστά περιεχόμενο των φακέλων. 10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί και προαγωγές — Προσόντα — Πρόσθετα ακαδημαϊκά προσόντα μη προβλεπόμενα ως πλεονέκτημα — Βαρύτητα κατά τη νομολογία. 15

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί και προαγωγές — Προσωπικές συνεντεύξεις — Διαφορά στην αξιολόγηση υποψηφίου κατά την συνέντευξη ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της Ε.Δ.Υ. — Καμιά παρανομία. 20

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Αντικείμενο — Ανεπίτρεπτη η εξέταση της νομιμότητας άλλης από την προσβαλλόμε- 25

νη με την προσφυγή πράξης, στα πλαίσια της προσφυγής.

5 Με τις προσφυγές τους οι αιτητές επεδίωξαν την ακύρωση της προαγωγής του ενδιαφερομένου μέρους στην πρώτη διορισμού και προαγωγής θέση Επιμελητή Παθολογίας.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

10 1. Η επίδικη θέση είναι θέση Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής και η διαδικασία πλήρωσής της διέπεται από το Άρθρο 34 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Ν. 1/90).

15 Σύμφωνα με το Άρθρο 34(9) κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης, η Ε.Δ.Υ. λαμβάνει υπόψη την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, το περιεχόμενο των αιτήσεων που υποβλήθηκαν, το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων και των φακέλων των ετήσιων εκθέσεων των υποψηφίων που είναι δημόσιοι υπάλληλοι, τις συστάσεις του Προϊσταμένου του οικείου τμήματος και την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση αν έγινε.

20

Όπως προκύπτει από τα πιο πάνω, η σύσταση του Διευθυντή σε θέσεις Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής δεν είναι απαραίτητο να περιέχει αιτιολογία όπως συμβαίνει στις περιπτώσεις θέσεων προαγωγής όπου η αιτιολογία είναι ρητή απαίτηση του Ν. 1/90. Είναι επίσης νομολογημένο πως άνκαι ο Διευθυντής δεν έχει υποχρέωση να αιτιολογήσει τη σύστασή του, από τη στιγμή που δίνεται αιτιολογία η νομιμότητά της ελέγχεται από το Δικαστήριο.

25

30 Στην υπό κρίση προσφυγή είναι καθαρό πως ο Διευθυντής αφού σύστησε το ενδιαφερόμενο μέρος προχώρησε να εξηγήσει τους λόγους που τον οδήγησαν στην συγκεκριμένη επιλογή.

35 Δεν υπάρχει οτιδήποτε επιλήψιμο στο γεγονός ότι ο Διευθυντής έλαβε υπόψη την ειδίκευση του ενδιαφερομένου μέρους στις υπεργραφήσεις και στις εντατικές παρακολούθησεις γιατί μια τέτοια ειδίκευση δεν είναι άσχετη με την ειδικότητα της Παθολογίας.

40 Όσον αφορά τη δήλωση του Διευθυντή αναφορικά με τη διεξαγωγή ερευνητικών εργασιών από το ενδιαφερόμενο μέρος, αυτή υποστηρίζεται από το περιεχόμενο του φακέλου του ως επίσης και η ενασχόλησή του με ασθενείς στην εντατική μονάδα παρακολούθησης ασθενών. Όσον αφορά την άποψη του Διευθυντή ότι ο αιτητής υστερεί στην απόδοση σε σχέση με το ενδιαφερόμενο μέρος,

αυτή ήταν το αποτέλεσμα αξιολόγησης πληροφοριών που είχε πάρει. Σύμφωνα με τη νομολογία, δεν είναι απαραίτητο να καταγράφονται οι απόψεις που ο Προϊστάμενος άκουσε από άλλους λειτουργούς για να καταλήξει στη δική του κρίση.

- 5
2. Η αρχαιότητα υπερισχύει όταν τα υπόλοιπα κριτήρια επιλογής είναι ίσα, πράγμα που δεν συμβαίνει στην παρούσα υπόθεση. Είναι εξ άλλου νομολογημένο πως σε θέσεις Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής και θέσεων ψηλά στην ιεραρχία όπως η παρούσα, η αρχαιότητα αποτελεί στοιχείο περιορισμένης σημασίας. 10

3. Σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης, το διδακτορικό δίπλωμα που κατέχουν οι αιτητές στην δεύτερη και τρίτη προσφυγή δεν προνοείται ως πρόσθετο προσόν ή ως πλεονέκτημα και κατά συνέπεια η βαρύτητά του είναι περιορισμένη κατά τη νομολογία. 15

Το Δικαστήριο θεωρεί αβάσιμους τους ισχυρισμούς των αιτητών ότι η Ε.Δ.Υ. παραγνώρισε την κατοχή από αυτούς των διδακτορικών τους διπλωμάτων. Από το περιεχόμενο των πρακτικών της επίδικης συνεδρίασης προκύπτει πως ένα από τα στοιχεία που λήφθηκε υπόψη ήταν, όπως ρητά αναφέρθηκε, και τα προσόντα των υποψηφίων. Η Ε.Δ.Υ. σημείωσε ότι μερικοί από τους υποψηφίους κατέχουν μεταπτυχιακά προσόντα ή και διδακτορικό δίπλωμα, τα οποία όπως ανέφερε, δεν αποτελούν πλεονέκτημα ή πρόσθετο προσόν. 20
25

4. Στην προκειμένη περίπτωση και σύμφωνα με το Άρθρο 34(9), του Ν. 1/90 οι συστάσεις δίνονται από τον Προϊστάμενο του οικείου Τμήματος. Σύμφωνα με πρόσφατη νομολογία οι συστάσεις πρέπει να δίνονται από τον Προϊστάμενο τον ίδιο. Η παροχή συστάσεων από εκπρόσωπό του θεωρήθηκε παράνομη. 30

Εν πάση περιπτώσει, στην παρούσα περίπτωση και όπως αναφέρεται στα πρακτικά, ο Διευθυντής αξιολόγησε την απόδοση των υποψηφίων στις προφορικές συνεντεύξεις αφού προηγουμένως αντάλλαξε απόψεις με ειδικό ιατρό. 35

5. Η απόδοση των υποψηφίων είναι καταγραμμένη στα πρακτικά και των δύο Επιτροπών και το ότι η αξιολόγηση του τρίτου αιτητή από τη Συμβουλευτική Επιτροπή ήταν διαφορετική από την αξιολόγηση της Ε.Δ.Υ., δεν υποδηλώνει οποιαδήποτε παράνομια, εφόσον θα μπορούσε να οφείλεται στο ότι ο αιτητής δεν απέδωσε τόσο καλά ενώπιον της Ε.Δ.Υ. όσον ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή στο ότι η υποκειμενική κρίση ενός συλλογικού οργά- 40

νου δεν είναι η ίδια όπως η υποκειμενική κρίση άλλου οργάνου.

- 5 6. Ο τρίτος αιτητής, όπως ανέφερε ο δικηγόρος του, ζήτησε το 1992 να του αναγνωριστεί η κατοχή του διδακτορικού του διπλώματος ως “υπηρεσία” ή “πείρα”, αλλά έλαβε αρνητική απάντηση. Η άρνηση αυτή της διοίκησης αποτελεί αυτοτελή διοικητική πράξη την οποία θα μπορούσε να είχε προσβάλει ο αιτητής. Η πράξη αυτή δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας προσφυγής και κατά συνέπεια το Δικαστήριο δεν θα υπεισέλθει να εξετάσει την ορθότητά της ή θέμα αντισυνταγματικότητας των σχετικών Κανονισμών με βάση τους οποίους απορρίφθηκε η αίτησή του.
- 10
- 15 7. Η αρχαιότητα μπορεί να μην αναφέρεται ρητά ως ένα από τα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη σε θέσεις Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής και μπορεί να μην έχει την ίδια βαρύτητα όπως στις περιπτώσεις θέσεων προαγωγής, αλλά δεν παραγνωρίζεται τελείως. Όπως αναφέρεται στο Άρθρο 34(9), στις περιπτώσεις των υποψηφίων που είναι δημόσιοι υπάλληλοι, λαμβάνεται υπόψη και το περιεχόμενο των φακέλων στο οποίο περιέχεται και η αρχαιότητα.
- 20

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

25

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Γεωργιάδου ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2480,

30

Δημοκρατία ν. Πανταζή (1991) 3 Α.Α.Δ. 47,

Hajiloannou ν. Republic (1983) 3 C.L.R. 1041,

Republic ν. Haris (1985) 3 C.L.R. 106,

35

Προδρόμου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1996) 4 Α.Α.Δ. 28,

Φιλίππου και Άλλη ν. Ε.Δ.Υ. (1995) 4 Α.Α.Δ. 1971,

40

Στυλιανίδη και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (αρ. 2) (1995) 4 Α.Α.Δ. 1873.

Προσφυγή.

Προσφυγές με τις οποίες προσβάλλεται η απόφαση της Επι-

τροπής Δημοσίας Υπηρεσίας να προάξει στη μόνιμη θέση Επιμελητή στην ειδικότητα της Παθολογίας το ενδιαφερόμενο μέρος αντί των Αιτητών.

N. Τσέλιγγα, για τον Αιτητή στην Υπόθεση αρ. 19/94. 5

Παπαχαραλάμπους και Αγγελίδης, για τους Αιτητές στις Υποθέσεις αρ. 90/94, 104/94.

Π. Κληρίδης, για τους Καθ' ων η αίτηση. 10

A. Σ. Αγγελίδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

15

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Οι αιτητές με τις παρούσες προσφυγές που συνεκδικάστηκαν επειδή αφορούν την ίδια διοικητική πράξη, προσβάλλουν την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.) με την οποία προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος Ιωάννης Μάρκου στη μόνιμη θέση Επιμελητή στην ειδικότητα της Παθολογίας από 15.11.93. 20

Ο Γενικός Διευθυντής, Υπουργείο Υγείας, με επιστολή του ημερ. 11.5.92 ζήτησε την πλήρωση επτά μόνιμων θέσεων Επιμελητή σε διάφορες ειδικότητες. Μεταξύ των εν λόγω θέσεων ήταν και μια θέση στην ειδικότητα της Παθολογίας. 25

Οι πιο πάνω θέσεις που είναι θέσεις Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, και οι αιτήσεις που υποβλήθηκαν μαζί με όλα τα σχετικά έγγραφα, στάλθηκαν στο Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας (ο Διευθυντής), ως Πρόεδρο της αρμόδιας Συμβουλευτικής Επιτροπής. 30

Η Έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής για την ειδικότητα της Παθολογίας μελετήθηκε από την Ε.Δ.Υ. στη συνεδρίασή της ημερ. 28.7.93. Στις ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής συνεντεύξεις το ενδιαφερόμενο μέρος και ο αιτητής Χειμωνίδης είχαν αξιολογηθεί ως "εξάαιρετοι", ο αιτητής Πούλλος ως "πέρα πολύ καλός" και ο αιτητής Στυλιανίδης ως "πολύ καλός". Η Συμβουλευτική Επιτροπή σύστησε 4 υποψήφιους για την επίδικη θέση, ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν το ενδιαφερόμενο μέρος και ο αιτητής Χειμωνίδης, όχι όμως ο αιτητής Στυλιανίδης. Η Ε.Δ.Υ. στην εν λόγω συνεδρίαση, αποφάσισε μεταξύ άλλων, να 35 40

περιλάβει στον κατάλογο των υποψηφίων και τον αιτητή Πούλλο και ακόμα μια υποψήφια, οι οποίοι είχαν υποβάλει σχετικές παραστάσεις ζητώντας την περιίληψή τους στον κατάλογο. Περαιτέρω η Ε.Δ.Υ. αποφάσισε να καλέσει ενώπιόν της σε προφορική εξέταση τους υποψηφίους που συστήθηκαν από τη Συμβουλευτική Επιτροπή και τους πιο πάνω δύο υποψηφίους που περιέλαβε η ίδια, σε ημερομηνία που θα οριζόταν αργότερα.

5 Η Ε.Δ.Υ. στη συνεδρίασή της ημερ. 8.10.93 μελέτησε, μεταξύ άλλων, και τις παραστάσεις του υποψήφιου-αιτητή, Χριστόδουλου Στυλιανίδη για συμπερίληψή του στον τελικό κατάλογο. Τα επιχειρήματα που τέθηκαν για να δικαιολογήσουν το εν λόγω αίτημα, ήταν ότι αυτός κατέχει περισσότερα προσόντα από τα απαιτούμενα (κατέχει διδακτορική διατριβή σχετική με την ειδικότητά του) και ότι η διάρκεια της ειδίκευσής του στην Παθολογία ήταν 15 πέντε χρόνια, ενώ άλλων υποψηφίων που σύστησε η Συμβουλευτική Επιτροπή ήταν μόνο τρία χρόνια.

20 Η Ε.Δ.Υ. ύστερα από μελέτη όλων των ενώπιόν της στοιχείων, έκρινε ότι δε δικαιολογείται η προσθήκη στον κατάλογο των υποψηφίων του υποψήφιου-αιτητή Στυλιανίδη. Η Ε.Δ.Υ. σημείωσε ότι ο Στυλιανίδης υστέρησε στην ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής προφορική εξέταση έναντι των υποψηφίων που συστήθηκαν, η διδακτορική διατριβή που κατέχει δε θεωρείται ως πλεονέκτημα ή πρόσθετο προσόν σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας της 25 θέσης και είναι ο τελευταίος σε αρχαιότητα από όλους τους υποψηφίους στην ειδικότητα της Παθολογίας.

30 Η Ε.Δ.Υ. στη συνεδρίασή της ημερ. 12.10.93 (Παράρτημα 12 στην ένσταση), δέχτηκε σε ατομική προφορική εξέταση τους υποψηφίους για τις κενές θέσεις στις ειδικότητες Παθολογίας και Παθολογοανατομίας, ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν το ενδιαφερόμενο μέρος και οι αιτητές Πούλλος και Χειμωνίδης.

35 Στη συνεδρίαση παρευρίσκοντο ο Διευθυντής κ. Γ. Μαλλιιώτης και ο κ. Ανδρέας Γιαννάκη, Ανώτερος Ειδικός Ιατρός (Παθολογίας) ως σύμβουλος.

40 Μετά το πέρας της προφορικής εξέτασης ο Διευθυντής, αφού αντάλλαξε απόψεις με τον κ. Γιαννάκη, αξιολόγησε το ενδιαφερόμενο μέρος ως "εξαιρετο", τον αιτητή Πούλλο ως "πολύ καλό" και τον αιτητή Χειμωνίδη ως "πέρα πολύ καλό".

Σε σχετική ερώτηση της Ε.Δ.Υ. ο κ. Μαλλιιώτης ανέφερε ότι ο

υποψήφιος Μάρκου, τον οποίο αξιολόγησε ως “εξαιρετο”, έδωσε πιο ολοκληρωμένες απαντήσεις στις ερωτήσεις που του υποβλήθηκαν όσον αφορά τον επιστημονικό τομέα αλλά προπάντων στο διοικητικό τομέα, σε σύγκριση με τους υποψηφίους που αξιολογήθηκαν ως “πέρα πολύ καλοί”.

5

Το ακόλουθο απόσπασμα από τα πρακτικά της Ε.Δ.Υ. είναι σχετικό:

“Στη συνέχεια ο κ. Μαλλιώτης προβαίνοντας στη σύστασή του ανέφερε ότι, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν του στοιχεία, καθώς και τα νομολογημένα κριτήρια στο σύνολό τους, και γνωρίζοντας προσωπικά όλους τους υποψηφίους καθώς και την προσφορά και επίδοσή τους, συστήνει για τη θέση Επιμελητή στην ειδικότητα της Παθολογίας τον υποψήφιο Μάρκου Ιωάννη, Ιατρικό Λειτουργό, 1ης Τάξης, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας.

10

15

Αιτιολογώντας τη σύστασή του, ο Διευθυντής ανέφερε ότι ο Μάρκου υπηρετεί σε Μεικτό Θάλαμο, και έχει εξειδικευθεί στις υπερηχογραφήσεις και στις εντατικές παρακολουθήσεις. Ο Μάρκου αναλαμβάνει πέραν των άλλων καθηκόντων του και την ευθύνη της παρακολούθησης και θεραπείας των ασθενών που χρειάζονται εντατική ιατρική φροντίδα. Επίσης είναι υπεύθυνος για την άσκηση των ασκούμενων ιατρών και για τη Διαβητολογική Κλινική του Νοσοκομείου Λάρινακας. Περαιτέρω ο Διευθυντής τόνισε ότι ο Μάρκου αναλαμβάνει πρωτοβουλίες και κάμνει ερευνητικές εργασίες, μια από τις οποίες ανέφερε και στη σημερινή προφορική εξέτασή του ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας.

20

25

Σε σχετική ερώτηση της Επιτροπής σ’ ό,τι αφορά τον υποψήφιο Πούλλο, ο οποίος έχει περίπου την ίδια αξία και τα ίδια προσόντα και περίπου ανάλογες ευθύνες με το Μάρκου και προηγείται σε αρχαιότητα έναντι του Μάρκου, ο κ. Μαλλιώτης ανέφερε ότι στον υποψήφιο Πούλλο έχουν ανατεθεί από τον προϊστάμενο της Παθολογικής Κλινικής του Νοσοκομείου Λεμεσού καθήκοντα υπεύθυνου διαφόρων τμημάτων της Παθολογικής Κλινικής, αλλά η απόδοσή του, από τις πληροφορίες που έχει πάρει, δεν ήταν στο ίδιο επίπεδο με το Μάρκου. Περαιτέρω ο Διευθυντής ανέφερε ότι πιστεύει ότι ο Πούλλος δεν παρουσιάζει ενδιαφέρον για ανάπτυξη και έρευνα και δε θα μπορέσει να ανταποκριθεί πλήρως στα καθήκοντα της θέσης Επιμελητή (Παθολογίας), ενώ ο Μάρκου είναι σε θέση να ανταποκριθεί καλύτερα σ’ αυτά.”

30

35

40

Η Ε.Δ.Υ. στη συνεδρίασή της ημερ. 14.10.93 (Παράρτημα 14)

ολοκλήρωσε την προφορική εξέταση των υποψηφίων για όλες τις κενές θέσεις και ασχολήθηκε με την αξιολόγηση των υποψηφίων στις ενώπιόν της προφορικές εξετάσεις. Το ενδιαφερόμενο μέρος αξιολογήθηκε ως “εξαιρετος”, ο αιτητής Πούλλος ως 5 “πολύ καλός” και ο αιτητής Χειμωνίδης ως “πάρρα πολύ καλός”.

Στη συνέχεια η Ε.Δ.Υ. ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων, ξεχωριστά για κάθε ειδικότητα, λαμβάνοντας υπόψη, ανάμεσα σ’ άλλα, τις εμπιστευτικές/υπηρεσιακές εκθέσεις των υποψηφίων, τα προσόντα, την αρχαιότητα, 10 όπως επίσης και τα αποτελέσματα των προφορικών εξετάσεων των υποψηφίων ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής και ενώπιον της Ε.Δ.Υ., τις κρίσεις του Διευθυντή, την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής.

15

Ακολούθως η Ε.Δ.Υ. προέβη στην επιλογή, ξεχωριστά για κάθε ειδικότητα, των καταλληλότερων υποψηφίων για προαγωγή στις επτά κενές θέσεις Επιμελητή.

20 Για τη θέση Επιμελητή (Παθολογίας) επιλέγηκε το ενδιαφερόμενο μέρος Ιωάννης Μάρκου.

Οι λόγοι που δόθηκαν για την επιλογή του Μάρκου όπως αναφέρονται στα πρακτικά της συνεδρίασης ημερ. 14.10.93 είναι 25 οι ακόλουθοι:

“Η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, περιλαμβανομένων των καθιερωμένων κριτηρίων στο σύνολό τους καθώς και των κρίσεων και της σύστασης του Διευθυντή, έκρινε ότι ο υποψήφιος ΜΑΡΚΟΥ Ιωάννης, Ιατρικός Λειτουργός, 1ης Τάξης, ο οποίος αξιολογήθηκε ως Εξαιρετος τόσο στην ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας προφορική εξέταση όσο και στην ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής προφορική εξέταση και συστήθηκε για προαγωγή στη θέση από το Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας, υπερέχει γενικά των άλλων υποψηφίων, τον επέλεξε ως τον πιο κατάλληλο και αποφάσισε να προσφέρει σ’ αυτόν προαγωγή στη μόνημη (Τακτ. Προύπ.) θέση Επιμελητή (Παθολογίας), Ιατρικές 35 Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας.

40

Επιλέγοντας το Μάρκου, η Επιτροπή δεν παρέλειψε να λάβει υπόψη ότι ο υποψήφιος Πούλλος Ανδρέας προηγείται σε αρχαιότητα του Μάρκου κατά επτά χρόνια περίπου. Η Επι-

τροπή, προβαίνοντας σε ιδιαίτερη σύγκριση των υποψηφίων Πούλλου και Μάρκου, σημείωσε ότι ο Μάρκου αξιολογήθηκε τόσο από την ίδια όσο και από τη Συμβουλευτική Επιτροπή ως Εξαιρετος, ενώ ο Πούλλος ως Πολύ καλός από την Επιτροπή Δημόσιας Υγηρεσίας και ως Πάρα πολύ καλός από τη Συμβουλευτική Επιτροπή. Επίσης σημείωσε ότι ο Μάρκου δεν υστερεί σε αξία και προσόντα από τον Πούλλο και επιπλέον διαθέτει τη σύσταση του Διευθυντή. Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη τη δήλωση του Διευθυντή ότι ο Μάρκου θα ανταποκριθεί καλύτερα στα καθήκοντα της θέσης Επιμελητή, ενώ ο Πούλλος δεν θα μπορεί να ανταποκριθεί πλήρως σ' αυτά." 5 10

Η προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 24.12.93 και ως αποτέλεσμα καταχωρήθηκαν οι παρούσες προσφυγές. 15

Προσφυγή αρ. 19/94:

Ο δικηγόρος του αιτητή στην παρούσα προσφυγή επικέντρωσε τους ισχυρισμούς του γύρω από τη σύσταση του Διευθυντή. Ισχυρίστηκε συγκεκριμένα πως η Ε.Δ.Υ. είχε αναγνωρίσει ότι ο αιτητής ήταν ισοδύναμος με το ενδιαφερόμενο μέρος στην αξία και στα προσόντα, αλλά παραγνώρισε την ουσιαστική υπεροχή του αιτητή στην αρχαιότητα ως αποτέλεσμα της σύστασης του Διευθυντή την οποία χαρακτήρισε ανατιολόγητη και παραπλανητική. Παρέπεμψε δε στην αναφορά του Διευθυντή ότι το ενδιαφερόμενο μέρος "έχει ειδικευθεί στις υπερηχογραφήσεις και στις εντατικές παρακολουθήσεις", για να υποστηρίξει την εισήγησή του πως η ειδίκευση του ενδιαφερόμενου μέρους δεν αφορά καθόλου την Παθολογία αλλά την Καρδιολογία κι' έτσι είναι άσχετη προς τη θέση του Επιμελητή Παθολογίας. Αμφισβήτησε επίσης τις δηλώσεις του Διευθυντή ότι το ενδιαφερόμενο μέρος αναλαμβάνει την ευθύνη της παρακολούθησης και θεραπείας των ασθενών που χρειάζονται εντατική ιατρική φροντίδα, ότι είναι υπεύθυνος για την άσκηση των ασκούμενων ιατρών και για τη διαβητολογική κλινική του Νοσοκομείου Λάρνακας. Η Ε.Δ.Υ. κατέληξε ο δικηγόρος του αιτητή, είχε υποχρέωση να ζητήσει να μάθει την πηγή των πληροφοριών του Διευθυντή αναφορικά με τη χαμηλότερη απόδοση του αιτητή και για το ότι δεν παρουσιάζει ενδιαφέρον για ανάπτυξη και έρευνα. 20 25 30 35 40

Όπως έχει ήδη αναφερθεί πιο πάνω, η επίδικη θέση είναι θέση Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής και η διαδικασία πλήρωσής της διέπεται από το Άρθρο 34 του περί Δημόσιας Υγηρεσίας

Νόμου του 1990 (Ν. 1/90).

5 Σύμφωνα με το άρθρο 34(9) κατά τη λήψη της επίδικης από-
φασής, η Ε.Δ.Υ. λαμβάνει υπόψη την έκθεση της Συμβουλευτι-
κής Επιτροπής, το περιεχόμενο των αιτήσεων που υποβλήθηκαν,
το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων και των φακέλων
των ετήσιων εκθέσεων των υποψηφίων που είναι δημόσιοι
10 υπάλληλοι, τις συστάσεις του Προϊσταμένου του οικείου τμήμα-
τος και την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέ-
ταση αν έγινε.

15 Όπως προκύπτει από τα πιο πάνω, η σύσταση του Διευθυντή
σε θέσεις Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής δεν είναι απαραί-
τητο να περιέχει αιτιολογία όπως συμβαίνει στις περιπτώσεις
θέσεων προαγωγής όπου η αιτιολογία είναι ρητή απαίτηση του
Ν. 1/90. Είναι επίσης νομολογημένο πως άγκαι ο Διευθυντής δεν
έχει υποχρέωση να αιτιολογήσει τη σύστασή του, από τη στιγμή
που δίνεται αιτιολογία η νομιμότητά της ελέγχεται από το Δι-
20 καστήριο.

25 Στην υπό κρίση προσφυγή είναι κατά την άποψή μου καθαρό
πως ο Διευθυντής αφού σύστησε το ενδιαφερόμενο μέρος προ-
χώρησε να εξηγήσει τους λόγους που τον οδήγησαν στην συγκεκρι-
μενή επιλογή. Εξετάζοντας το περιεχόμενο της σύστασης και
έχοντας υπόψη τα ενώπιόν μου στοιχεία, παρατηρώ πως ο αιτη-
τής δεν έχει αποδείξει τους συγκεκριμένους ισχυρισμούς που
αναφέρονται πιο πάνω. Ο δικηγόρος του αιτητή επισύναψε στη
30 γραπτή του αίτηση αντίγραφο των συμπερασμάτων Έκθεσης
Άγγλου Εμπειρογνώμονα αναφορικά με το διαβήτη στην Κύπρο
από την οποία, σύμφωνα με το δικηγόρο του αιτητή, αποδει-
κνύεται ότι το ενδιαφερόμενο μέρος δεν εκτελούσε καθήκοντα
υπεύθυνου της διαβητολογικής κλινικής του Νοσοκομείου Λάρ-
νακας. Θεωρώ πως το περιεχόμενο της εν λόγω έκθεσης δεν εί-
35 ναι αρκετό για να στοιχειοθετήσει τον υπό κρίση ισχυρισμό του
δικηγόρου του αιτητή και ο αιτητής δεν έχει προσκομίσει οποι-
οδήποτε περαιτέρω στοιχείο που να υποστηρίζει τον ισχυρισμό
του.

40 Δεν βρίσκω οτιδήποτε επιλήψιμο στο γεγονός ότι ο Διευθυ-
ντής έλαβε υπόψη την ειδίκευση του ενδιαφερόμενου μέρους
στις υπερηχογραφήσεις και στις εντατικές παρακολουθήσεις
γιατί μια τέτοια ειδίκευση δεν είναι άσχετη με την ειδικότητα της
Παθολογίας.

Όσον αφορά τη δήλωση του Διευθυντή αναφορικά με τη διεξαγωγή ερευνητικών εργασιών από το ενδιαφερόμενο μέρος, βρίσκω ότι αυτή υποστηρίζεται από το περιεχόμενο του φακέλου του ως επίσης και η ενασχόλησή του με ασθενείς στην εντατική μονάδα παρακολούθησης ασθενών. Όσον αφορά την άποψη του Διευθυντή ότι ο αιτητής υστερεί στην απόδοση σε σχέση με το ενδιαφερόμενο μέρος, αυτή ήταν το αποτέλεσμα αξιολόγησης πληροφοριών που είχε πάρει. Σύμφωνα με τη νομολογία, δεν είναι απαραίτητο να καταγράφονται οι απόψεις που ο Προϊστάμενος άκουσε από άλλους λειτουργούς για να καταλήξει στη δική του κρίση (βλ. *Κατερίνα Γεωργιάδου v. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2480. 5 10

Οι ισχυρισμοί του δικηγόρου του αιτητή που άπτονται της νομιμότητας της σύστασης του Διευθυντή κρίνονται αβάσιμοι και απορρίπτονται. 15

Ως δεύτερο λόγο ακυρότητας ο δικηγόρος του αιτητή πρόβαλε τον ισχυρισμό ότι τα αποτελέσματα των προφορικών εξετάσεων έπαιξαν τον καθοριστικό ρόλο στην απόφαση της Ε.Δ.Υ. και δεν χρησιμοποιήθηκαν ως συμπληρωματικό στοιχείο κρίσης. 20

Διαφωνώ με την πιο πάνω εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή. Κάτι τέτοιο δεν προκύπτει από το σχετικό απόσπασμα των πρακτικών που παράθεσα πιο πάνω. Η Ε.Δ.Υ. αναφέρθηκε στην απόδοση των υποψηφίων στις προφορικές εξετάσεις ως ένα από τα στοιχεία που έλαβε υπόψη και το οποίο συμπεριλαμβάνεται στα κριτήρια που απαριθμούνται στο Άρθρο 34(9). Η Ε.Δ.Υ. αναφέρθηκε ρητά και στην υπεροχή του αιτητή στην αρχαιότητα όπως επίσης και στο γεγονός ότι αιτητής και ενδιαφερόμενο μέρος ήταν στο ίδιο επίπεδο αναφορικά με την αξία και τα προσόντα, και στο ότι το ενδιαφερόμενο μέρος είχε υπέρ του τη σύσταση του Διευθυντή. 25 30

Με βάση τα πιο πάνω, κρίνω ως ανυπόστατο και τον τελευταίο λόγο ακυρότητας που προβλήθηκε, ότι δηλαδή ο αιτητής είναι έκδηλα υπέρτερος του ενδιαφερόμενου μέρους. Είναι γεγονός (το οποίο σημείωσε και η Ε.Δ.Υ.) ότι ο αιτητής έχει το προβάδισμα στην αρχαιότητα. Η αρχαιότητα υπερισχύει όταν τα υπόλοιπα κριτήρια επιλογής είναι ίσα, πράγμα που δεν συμβαίνει στην παρούσα υπόθεση. Είναι εξ άλλου νομολογημένο πως σε θέσεις Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής και θέσεων ψηλά στην ιεραρχία όπως η παρούσα, η αρχαιότητα αποτελεί στοιχείο περιορισμένης σημασίας. (βλ. σχετικά, απόφαση Ολομέλειας 35 40

στην υπόθεση **Δημοκρατία v. Πανταζή** (1991) 3 Α.Α.Δ. 47).

Προσφυγές αρ. 40/94 και 104/94

- 5 Ο δικηγόρος των αιτητών καταχώρισε την ίδια γραπτή αγόρευση και για τις δύο αυτές προσφυγές και κατά συνέπεια θα τις εξετάσω μαζί. Καταχώρησε επίσης απαντητική γραπτή αγόρευση για τον αιτητή στην προσφυγή αρ. 40/94.
- 10 Ο δικηγόρος των αιτητών στις παρούσες προσφυγές πρόβαλε, όπως και ο δικηγόρος του αιτητή στην προσφυγή αρ. 19/94, ισχυρισμούς ως προς το ανατιολόγητο της σύστασης του Διευθυντή και ότι αυτή δε συνάδει με τα ενώπιόν του στοιχεία. Δεν θα ασχοληθώ με τους ισχυρισμούς αυτούς εφόσον τους έχω ήδη
- 15 εξετάσει στην προσφυγή αρ. 19/94 (ανωτέρω) και κατέληξα ότι η σύσταση ήταν ορθή και νόμιμη.

Οι αιτητές που έχουν και οι δύο διδακτορικά διπλώματα, ισχυρίστηκαν στη συνέχεια πως αυτά αγνοήθηκαν από την

20 Ε.Δ.Υ. στην παρούσα διαδικασία, ενώ σε άλλη διαδικασία πλήρωσης θέσης Επιμελητή για διαφορετική ειδικότητα λήφθηκε υπόψη το διδακτορικό δίπλωμα του υποψήφιου Κιννή. Υποστήριξαν επίσης ότι ο Διευθυντής λανθασμένα έλαβε υπόψη τις ερευνητικές εργασίες του ενδιαφερόμενου μέρους, αλλά όχι τα

25 διδακτορικά διπλώματα των αιτητών. Σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης, το διδακτορικό δίπλωμα που κατέχουν οι αιτητές δεν προνοείται ως πρόσθετο προσόν ή ως πλεονέκτημα.

30 Στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Hjiloannou v. The Republic** (1983) 3 C.L.R. 1041, έχουν λεχθεί τα ακόλουθα:

“Possession of academic qualifications additional to those required by the scheme of service, which are not specified in the scheme of service as an advantage, should not weigh greatly in the mind of the Commission who should decide in selecting the best candidate on the totality of the circumstances before them. Additional academic qualifications to those provided by the scheme of service do not indicate by themselves a striking superiority.”

40

(Βλ. επίσης σχετικά **Republic v. Haris** (1985) 3 C.L.R. 106).

Θεωρώ αβάσιμους τους ισχυρισμούς των αιτητών ότι η Ε.Δ.Υ. παραγνώρισε την κατοχή από αυτούς των διδακτορικών

τους διπλωμάτων. Από το περιεχόμενο των πρακτικών της επίδικης συνεδρίασης προκύπτει πως ένα από τα στοιχεία που λήφθηκε υπόψη ήταν, όπως ρητά αναφέρθηκε, και τα προσόντα των υποψηφίων. Η Ε.Δ.Υ. σημείωσε ότι μερικοί από τους υποψηφίους κατέχουν μεταπτυχιακά προσόντα ή και διδακτορικό δίπλωμα, τα οποία όπως ανέφερε, δεν αποτελούν πλεονέκτημα ή πρόσθετο προσόν. 5

Εξάλλου στην περίπτωση του αιτητή Στυλιανίδη η Ε.Δ.Υ. με βάση τον Καν. 15(2) των περί Δημόσιας Υπηρεσίας (Γενικών) Κανονισμών του 1991 (Κ.Δ.Π. 98/91), αναγνώρισε στον αιτητή το ανώτατο όριο των δύο ετών ως υπηρεσίας ή πείρας στη θέση Ιατρικού Λειτουργού 2ης τάξης, επειδή έκρινε ότι το διδακτορικό του δίπλωμα ήταν σχετικό με τα καθήκοντα της θέσης (βλ. πρακτικά συνεδρίασης Ε.Δ.Υ. ημερ. 29.9.93 - ερ. 85α στον Προσωπικό Φάκελο του αιτητή). 15

Στη συνέχεια ο δικηγόρος του αιτητή Στυλιανίδη ανέφερε ότι η Ε.Δ.Υ. φάσκει και αντιφάσκει αναφορικά με τη διδακτορική διατριβή του αιτητή, γιατί από τη μια αναφέρει ότι έλαβε υπόψη τα ψηλά ακαδημαϊκά προσόντα, ενώ από την άλλη ένας από τους λόγους που δόθηκαν για τη μη προσθήκη του αιτητή στον κατάλογο της Συμβουλευτικής Επιτροπής ήταν ότι η διδακτορική διατριβή του δεν θεωρείται πλεονέκτημα. 20

Δεν βρίσκω οποιαδήποτε αντίφαση στα προαναφερθέντα. Η Ε.Δ.Υ. έδωσε την πρέπουσα βαρύτητα στην κατοχή από τον αιτητή διδακτορικού διπλώματος, αλλά συνεκτιμώντας το μαζί με τα άλλα κριτήρια και συγκρίνοντας τον αιτητή με άλλους υποψηφίους, θεώρησε ότι το δίπλωμα αυτό δεν του έδινε οποιαδήποτε υπεροχή έναντι άλλων υποψηφίων, ώστε να κληθεί κι αυτός στην προφορική εξέταση ενώπιόν της. 25

Η αναφορά σε ακαδημαϊκά προσόντα του υποψήφιου Κιννή έγινε στα πλαίσια της διαδικασίας πλήρωσης άλλης ξεχωριστής θέσης και δεν βρίσκω οτιδήποτε επιλήψιμο στην αναφορά του Διευθυντή στη διεξαγωγή ερευνητικής εργασίας από το ενδιαφερόμενο μέρος ως ένα από τα στοιχεία που στήριζαν τη σύστασή του. 30

Ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε επίσης ότι ο Διευθυντής δεν ήταν ειδικός επί του θέματος και δεν κατείχε τις απαραίτητες γνώσεις ώστε να είναι σε θέση να κρίνει την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση και ότι έπρεπε να είχε ζητηθεί η γνώμη του ειδικού ιατρού κ. Γιαννάκη. Παρέπεμψε επίσης στον 40

Καν. 2 των περί Δημόσιας Υπηρεσίας (Αξιολόγηση Υπαλλήλων) (Τροποποιητικών) Κανονισμών του 1993 (Κ.Δ.Π. 110/93), για να υποστηρίξει τη θέση ότι οι ειδικοί ιατροί αξιολογούνται από Ανώτερο Ειδικό Ιατρό της οικείας ειδικότητας και τον Πρώτο Ιατρικό Λειτουργό του ιδρύματος στο οποίο υπηρετούν.

Εν πρώτοις παρατηρώ ότι η προαναφερθείσα διάταξη δεν έχει σχέση με το υπό εξέταση θέμα γιατί αναφέρεται σε αξιολογήσεις ειδικών ιατρών για σκοπούς ετοιμασίας των ετησίων υπηρεσιακών εκθέσεων.

Στην προκειμένη περίπτωση και σύμφωνα με το Άρθρο 34(9), του Ν. 1/90 οι συστάσεις δίνονται από τον Προϊστάμενο του οικείου Τμήματος. Σύμφωνα με πρόσφατη νομολογία οι συστάσεις πρέπει να δίνονται από τον Προϊστάμενο τον ίδιο. Η παροχή συστάσεων από εκπρόσωπο του θεωρήθηκε παράνομη: (βλ. σχετικά *Λοΐζος Προδρόμου κ.ά. ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1996) 4 Α.Α.Δ. 28, *Ιωάννης Φιλίππου και Άλλη ν. Ε.Δ.Υ.* (1995) 4 Α.Α.Δ. 1971 και *Φ. Στυλιανίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (αρ. 2)* (1995) 4 Α.Α.Δ. 1873).

Εν πάση περιπτώσει, στην παρούσα περίπτωση και όπως αναφέρεται στα πρακτικά, ο Διευθυντής αξιολόγησε την απόδοση των υποψηφίων στις προφορικές συνεντεύξεις αφού προηγουμένως αντάλλαξε απόψεις με τον ειδικό ιατρό κ. Γιαννάκη.

Ο αιτητής Στυλιανίδης ισχυρίστηκε στην απαντητική του αίτηση ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή δεν ήταν νόμιμα συγκροτημένη κατά την υποβολή προφορικών ερωτήσεων, γιατί στην προφορική συνέντευξη ενώπιόν της παρευρίσκευτο και συμμετείχε και ο κ. Γιαννάκη, το όνομα του οποίου δεν αναφέρεται στα πρακτικά εκείνης της συνέντευξης. Πράγματι, στα σχετικά πρακτικά δεν αναφέρεται η συμμετοχή του κ. Γιαννάκη και συνεπώς ο αιτητής δεν απέδειξε τον ισχυρισμό του, απλώς και μόνο με την αναφορά του δικηγόρου του.

Άλλοι ισχυρισμοί που προβλήθηκαν εκ μέρους των αιτητών αφορούν την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις. Υποστηρίχθηκε συναφώς πως ο αιτητής Χειμωνίδης αξιολογήθηκε ως “εξαιρετος” ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής, η οποία και απαρτιζόταν από ειδικούς ιατρούς, ενώ η Ε.Δ.Υ. τον αξιολόγησε ως “πάρα πολύ καλό”, υπονοώντας πως η μεταβολή οφείλεται στην αξιολόγηση του Διευθυντή, ο οποίος όπως είτε ο δικηγόρος του δεν έχει αιτιολογήσει την μεταβολή και η οποία έχει επηρεάσει

και την κρίση της Ε.Δ.Υ. Λέχθηκε επίσης πως οι εντυπώσεις από τις συνεντεύξεις τόσο ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής όσο και ενώπιον της Ε.Δ.Υ. δεν έχουν καταγραφεί.

Διαφωνώ με τους πιο πάνω ισχυρισμούς. Η απόδοση των υποψηφίων είναι καταγεγραμμένη στα πρακτικά και των δύο Επιτροπών και το ότι η αξιολόγηση του αιτητή Χειμωνίδη από τη Συμβουλευτική Επιτροπή ήταν διαφορετική από την αξιολόγηση της Ε.Δ.Υ., δεν υποδηλώνει οποιαδήποτε παρανομία, εφόσον θα μπορούσε να οφείλεται στο ότι ο αιτητής δεν απέδωσε τόσο καλά ενώπιον της Ε.Δ.Υ. όσον ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή στο ότι η υποκειμενική κρίση ενός συλλογικού οργάνου δεν είναι η ίδια όπως η υποκειμενική κρίση άλλου οργάνου.

Ο δικηγόρος του αιτητή Χειμωνίδη ισχυρίστηκε στη συνέχεια ότι παρόλο που ο πελάτης του και το ενδιαφερόμενο μέρος προάχθηκαν στη θέση Ιατρικού Λειτουργού 1ης Τάξης την ίδια μέρα (8.11.85), εντούτοις ο πελάτης του υπερέχει σε αρχαιότητα με βάση τις διατάξεις των παραγράφων 15(1)(δ) και (2) της Κ.Δ.Π. 98/91, που προνοούν τα ακόλουθα:

“15-(1) Σε σχέδια υπηρεσίας στα οποία απαιτείται ορισμένος χρόνος εργασίας ή πείρας για προαγωγή, ο χρόνος σπουδών που διανύθηκε από υπάλληλο θα αναγνωρίζεται ως υπηρεσία ή πείρα ως ακολούθως:

- (α).....
- (β).....
- (γ).....

(δ) Για απόκτηση διδακτορικού διπλώματος ή τίτλου που σχετίζεται με τα καθήκοντά της θέσης ή είναι πλεονέκτημα για τη θέση στην οποία πρωτοδιορίζεται υπάλληλος και που αποκτήθηκε από αυτόν πριν το διορισμό του στη δημόσια υπηρεσία μετά από σπουδές στην Κύπρο ή στο εξωτερικό, θα αναγνωρίζεται ως υπηρεσία ή πείρα ένα έτος κατ' ανώτατο όριο στη θέση που διορίστηκε, για σκοπούς προαγωγής στην αμέσως ανώτερη θέση.

(2) Ανεξάρτητα από τις πιο πάνω διατάξεις δημόσιοι υπάλληλοι που απέκτησαν μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλο μετά από σπουδές στο εξωτερικό, προτού διοριστούν στη δημόσια υπηρεσία, και που υπηρετούσαν κατά την ημερομηνία έναρξης της

ισχύος των κανονισμών αυτών διατηρούν το δικαίωμα αναγνώρισης του χρόνου που διανύθηκε για απόκτηση τέτοιων προσόντων ως υπηρεσίας ή πείρας στη θέση που πρωτοδιορίστηκαν μέχρι δύο έτη κατ' ανώτατο όριο, με βάση τον κανονικά απαιτούμενο χρόνο για απόκτησή τους, εφόσον το προσόν αυτό σχετίζεται με τα καθήκοντα της θέσης τους.”

Είναι η θέση του δικηγόρου του αιτητή πως αν το διδακτορικό δίπλωμα που όπως ισχυρίστηκε απέκτησε ο πελάτης του πριν διοριστεί στη θέση, θεωρηθεί ως “υπηρεσία”, τότε ο αιτητής είναι αρχαιότερος του ενδιαφερόμενου μέρους. Αν θεωρηθεί ως “πείρα” πάλι ο αιτητής θα έπρεπε να είχε προτιμηθεί, εφόσον η πείρα εμπίπτει στον παράγοντα της αξίας.

Συμφασισμένος με τα πιο πάνω είναι και ο ισχυρισμός περί παραβίασης της αρχής της ισότητας όπως αυτή διασφαλίζεται με το Άρθρο 28 του Συντάγματος. Όπως αναφέρει ο δικηγόρος του αιτητή στη γραπτή του αγόρευση, ο αιτητής με επιστολή του ημερ. 18.6.92 ζήτησε από την Ε.Δ.Υ. όπως του αναγνωριστεί υπηρεσία μέχρι δύο ετών, αλλά έλαβε αρνητική απάντηση από το Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών με το αιτιολογικό ότι ο αιτητής απέκτησε το διδακτορικό του τίτλο μετά που διορίστηκε στο δημόσιο αντί προηγουμένως, όπως προνοείται στην Κ.Δ.Π. 98/91 (ανωτέρω).

Σε περίπτωση που θεωρηθεί ορθή η πιο πάνω θέση του Διευθυντή, συνέχισε ο δικηγόρος του αιτητή, τότε ο Καν. 15 είναι, όπως είπε, “ultra vires” (εννοώντας προφανώς “αντισυνταγματικός”) γιατί κάνει διαχωρισμό μεταξύ υπαλλήλων που απόκτησαν το μεταπτυχιακό τους δίπλωμα όταν ήταν ήδη στην υπηρεσία και αυτών που το απέκτησαν προηγουμένως.

Η θέση των καθ' ων η αίτηση είναι πως η αρχαιότητα ρυθμίζεται από το Άρθρο 49 του Ν. 1/90 και δεν μπορεί να μεταβληθεί είτε με εγκύκλιο είτε με κανονισμό.

Στον αιτητή απονεμήθηκε ο τίτλος του διδάκτορα της Ιατρικής τον Ιούνιο 1986 (βλ. ερυθρό 33 στον προσωπικό τους φάκελο) ημερομηνία κατά την οποία αυτός υπηρετούσε στη θέση Ιατρικού Λειτουργού 1ης τάξης.

Ο αιτητής, όπως ανέφερε ο δικηγόρος του, ζήτησε το 1992 να του αναγνωριστεί η κατοχή του πιο πάνω διπλώματος ως “υπηρεσία” ή “πείρα”, αλλά έλαβε αρνητική απάντηση. Η άρνηση αυτή της διοίκησης αποτελεί αυτοτελή διοικητική πράξη την οποία θα μπο-

ρούσε να είχε προσβάλει ο αιτητής. Η πράξη αυτή δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας προσφυγής και κατά συνέπεια το Δικαστήριο δεν θα υπεισέλθει να εξετάσει την ορθότητά της ή θέμα αντισυνταγματικότητας των σχετικών Κανονισμών με βάση τους οποίους απορρίφθηκε η αίτησή του.

5

Θ' ασχοληθώ τέλος με ισχυρισμούς που προβλήθηκαν εκ μέρους του αιτητή Στυλιανίδη. Ο δικηγόρος του ισχυρίστηκε ότι ο παράγων της αρχαιότητας δεν προβλέπεται ως κριτήριο προαγωγής στο Άρθρο 34 του Ν. 1/90 όπως στις περιπτώσεις πλήρωσης θέσεων προαγωγής και πως εν πάση περιπτώσει, ο αιτητής διεκδίκησε τη θέση ως θέση Πρώτου Διορισμού.

10

Η αρχαιότητα μπορεί να μην αναφέρεται ρητά ως ένα από τα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη σε θέσεις Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής και μπορεί να μην έχει την ίδια βαρύτητα όπως στις περιπτώσεις θέσεων προαγωγής, αλλά δεν παραγνωρίζεται τελείως. Όπως αναφέρεται στο Άρθρο 34(9), στις περιπτώσεις των υποψηφίων που είναι δημόσιοι υπάλληλοι, λαμβάνεται υπόψη και το περιεχόμενο των φακέλων στο οποίο περιέχεται και η αρχαιότητα.

15

20

Εν πάση περιπτώσει, ο αιτητής αποκλείστηκε από την προφορική εξέταση όχι μόνο με το αιτιολογικό ότι ήταν ο τελευταίος στην αρχαιότητα και ούτε μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι ο παράγων της αρχαιότητας έπαιξε καθοριστικό ρόλο για τη μη συμπερίληψη του αιτητή στον τελικό κατάλογο.

25

Δεν θα εξετάσω τους ισχυρισμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 5 της απαντητικής γραπτής αγόρευσης του αιτητή, αναφορικά με την κατ' ισχυρισμό ανακρίβεια στην ημερομηνία απόκτησης του διδακτορικού διπλώματός του, την παραγνώριση της διετούς "υπηρεσίας" που του αναγνωρίστηκε με βάση την Κ.Δ.Π. 98/91 κλπ, γιατί δεν στοιχειοθετούν λόγους ακυρότητας της επίδικης απόφασης. Το διδακτορικό πτυχίο του αιτητή ήταν ενώπιον της Ε.Δ.Υ., λήφθηκε υπόψη και η οποιαδήποτε ανακρίβεια στην ημερομηνία απόκτησής του δεν έχει οποιαδήποτε πρακτική σημασία.

30

35

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, οι προσφυγές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

40

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.